

Пройду лугами до ріки,
У лісі поблукаю:
Пташки, дерева і квітки —
Земна подоба раю.

Вернуся потім до людей.
У вир життя порину:
Лавина справ, борня ідей,
Нема душі спочину.

Проблеми вічні навкруги,
Їм ні кінця ні краю.
І знову хочеться в луги,
До річки і до гаю.
